



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופט יעקב שקד**

תובעת

**רונית קריספין**  
ע"י עו"ד אמיר נגלר

נגד

נתבעת

**מגדל חברה לביטוח בע"מ**  
ע"י עו"ד מיכה צופין

### פסק - דין

לפניי תביעה לתשלום תגמולי ביטוח בגין אובדן כושר עבודה על סך 689,824 ₪.

### מבוא וגדר המחלוקת

1. התובעת, ילידת 1974, רכשה מהנתבעת פוליסת ביטוח הכוללת כיסוי בגין אובדן כושר עבודה (עותק מהפוליסה נשוא התביעה צורף כנספח 3 לתצהיר הנתבעת).
2. התובעת הועסקה בחברת "אינטל", כמנהלת סיכונים תפעולית של חדרי מחשב ברחבי העולם. בשנת 2009 פנתה התובעת לנתבעת, בטענה כי היא מצויה באובדן כושר עבודה בשל כך שלקתה במחלת עלפון מסוג "ואזו וגאלי" (syncope vaso vagal syndrome) הגורמת להתעלפויות (להלן – "Syncope" ו/או "התסמונת").
3. הנתבעת הכירה באובדן כושר עבודה של הנתבעת בין השנים 2010 – 2012 ושילמה לה תגמולים חודשיים בסך 21,508 לחודש, נכון לחודש אוקטובר 2012 (נספח י' לתצהיר התובעת). באוקטובר 2012 הפסיקה הנתבעת את התשלומים בטענה כי התובעת אינה מצויה עוד במצב של אובדן כושר עבודה.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

4. אין חולק בין הצדדים כי התובעת אכן סובלת מהתסמונת. המחלוקת בין הצדדים נוגעת בעיקרה לשני עניינים:

א. מהי הפוליסה החלה על התובעת.

ב. האם התסמונת שממנה סובלת התובעת גורמת לה לאובדן כושר עבודה, חלקי או מלא. בהקשר זה יש לבחון את הסינקופה ותסמיניה, את מאפייני עיסוקה של התובעת בחברת "אינטל" ואת הטענה בדבר אובדן כושר עבודה בהינתן התשובות לשאלות אלו.

### הפוליסה

5. בטרם אבחן את השאלה, האם התובעת איבדה את כושר עבודתה אציין את מחלוקת הצדדים בדבר הפוליסה והיקפה.

6. התובעת טוענת כי הפוליסה החלה לגביה היא פוליסת אובדן כושר עבודה לעיסוק ספציפי בו עבדה ב- 5 השנים שקדמו לאובדן הכושר הנטען. התובעת מפנה לנספח ח' לתצהיר הנתבעת, שהינו מכתב הדחיה של הנתבעת.

במסמך זה נכתב כי: "בתנאי הפוליסה נאמר כי מבוטח ייחשב כבלתי כשיר מוחלט לעבודה אם עקב מחלה או תאונה, נשלל ממנו בשיעור של 75% לפחות ולתקופה העולה על תקופת ההמתנה הקבועה בפוליסה, הכושר לעבוד בכל מקצוע או עיסוק בו עסק ב- 5 השנים שקדמו למועד אותה מחלה או תאונה וכן שאינו מקבל תגמול או רווח בגין עבודתו".  
דהיינו, עיסוק ספציפי.

7. מנגד טוענת הנתבעת כי הפוליסה החלה על התובעת היא פוליסה לאובדן כושר עבודה לפי העיסוק הספציפי של התובעת ו/או עיסוק "סביר" אחר. הנתבעת מפנה לנספח ג' לתצהירה, ממנו עולה כי התנאים המחייבים את הנתבעת הם תנאי הפוליסה החלים על עובדי חברת "אינטל" מחודש יולי 2002, שקובעים אבדן כושר עבודה לעיסוק סביר אחר.

וכך נאמר בהקשר זה בסעיף 4 לתצהיר מטעם הנתבעת:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

"לפי הסכם אינטל זכאית התובעת לתגמולי ביטוח למקרה של אובדן כושר עבודה בחמש השנים הראשונות ממעוד הזכאות באם איבדה את כושר עבודתה לעיסוקה ואילו במידה ואי הכושר נמשך מעבר לחמש שנים אזי החל מהחודש ה- 61 זכאית התובעת לתגמולי ביטוח רק במידה ואיבדה את כושר עבודתה לעיסוקה ובנוסף איבדה את כושר עבודתה לעיסוק סביר אחר בהתאם לניסיונה, השכלתה והכשרתה".

התובעת לא חלקה על טענה זו (הנמצאת בתצהיר הנתבעת ולמעשה כתב הגנה לאחר מתן רשות להגן) ולא הגישה כתב תשובה הסותר טענה זו. לפיכך, לשיטת הנתבעת, אין מחלוקת כי הפוליסה החלה היא לאובדן כושר לעבוד בעיסוק התובעת או כל עיסוק סביר אחר, בכל הנוגע לתקופה שלאחר חמש שנים מאובדן הכושר הנטען, תקופה שחלפה.

לעניין מכתב הדחיה הנזכר לעיל טוענת הנתבעת שהוא הועבר לידי התובעת ב- 5 השנים הראשונות ולכן נוסח כפי שנוסח.

8. לדידי, אין חשיבות להכרעה במחלוקת האמורה, שכן מסכת הראיות אשר נפרשה בפני, מעלה ממצאים ברורים כי התובעת לא איבדה את כושר עבודתה, **הן לעיסוק הספציפי והן לעיסוק סביר אחר**. משלא עברה התובעת משוכה זו, אין מקום לדון בסוג הפוליסה והמשמעויות הנובעות מכך.

להלן אדון בממצאים אשר הביאוני למסקנה כי התובעת לא מצויה באובדן כושר עבודה, מלא או חלקי.

### תיאור התסמונת מבחינה רפואית - במנותק משאלת אובדן כושר עבודה

9. לטענת התובעת, התקפי העילפון החלו בשנת 2002 והתעצמו בשנת 2008 ואילך. לדבריה, עקב התעלפויות פתאומיות בשנת 2009 אובחנה התובעת ע"י רופאים שונים, ואלו קבעו כי מדובר בהתעלפויות על רקע ואזו - וגאלי.

10. ביום 4.12.14 נבדקה התובעת ע"י מומחה לרפואה תעסוקתית מטעמה, ד"ר שלמה משה. בחוות הדעת פירט המומחה אודות התסמונת:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

"מדובר בעילפון המתבטא באובדן הכרה זמני ופתאומי. העילפון יכול להיות מואץ בשל עמידה או ישיבה ממושכת, סביבה חמה, ההתייבשות.. דחק נפשי" (עמ' 167 לתצהיר התובעת).

כמו כן ציין המומחה כי:

"מחלה המאופיינת באיבוד הכרה בתדירות גבוהה, כלומר במצב של אי תפקוד פתאומי, הינה מחלה קשה אשר בהחלט גורמת לאובדן מלא של כושר העבודה, מאחר ואירועים אלה יכולים לקרות בכל מצב נתון, כולל למשל בעת נהיגה, עליה וירידה במדרגות, וליד שולחן העבודה. התיאור של אובדן הכרה באופן פתאומי מזכיר עד מאד את מחלת האפילפסיה... התקף מתבטא באובדן הכרה פתאומי, נפילה, ונמשך מספר דקות. במהלך התקף ניתוק כללי, החולה מאבד קשר עם הסביבה. החולה אינו מודע לנעשה אתו, אינו מגיב להוראות, ואינו זוכר את שאירע במהלך ההתקף" (עמ' 168-169 לתצהיר התובעת).

11. התובעת נבדקה גם ע"י ד"ר חיים כהן מטעם הנתבעת. מומחה זה לא פירט בחוות דעתו אודות תסמיני הסינקופה, אך הסביר בחקירתו את הדברים הבאים:

"כשאדם אובחן שאני מסכים שיש לו סינקופה, זה יכול להיות אחד שעמד בטקס במסדר ונפל תוך כדי, או מישהו שבאה אליו אחות עם מחט והוא מתעלף, לכן לא צריכים מבחן טילט כדי לעשות את האבחנה".

"... אני אסביר מה זה סינקופה. נניח שיש טקס צבאי או יום הזיכרון ועומדים עמידת דום, ופתאום אחד נופל מהשורה אז זה סינקופה.

ש.ב.מ אבל המסדר לא קשור ללחץ בד"כ.

ת. זה שילוב של דברים. אדם שלחץ הדם שלו נורמלי ופחות מנורמלי, שזה מצוין, יש לו אורח חיים ממוצע גבוה יותר. הבעיה היא שבמצבים מסוימים, אם לא שתית מספיק או אם את אישה בהריון מתקדם, והריון ידוע שהוא מוריד לחץ דם, הלב עובד יותר מהר ואז באמת רואים דופק מהיר ולחץ דם נמוך יותר. במצבים כאלה, אם אתה מוסיף קצת לחץ, קצת התייבשות, קצת חוסר שינה, תהיה התעלפות. אם בן אדם לומד לזהות את הסימנים ויודע מתי אסור לו, למשל אם הייתי צריך לתת עצה לתובעת אז בהריונות צריך להיזהר. אם אדם התעלף פעם כשבאו לקחת לו דם אז עושים לו את הבדיקה בשכיבה. לא הופכים אותו לחולה ולא קובעים לו אובדן כושר עבודה בגלל זה".





## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

"ש.ב.מ תאשר לי לפי הכתוב במסמך הזה שסינקופה יכול להיגרם מעמידה

ממושכת ?

ת. כן.

ש.ב.מ מה זה ממושכת ?

ת. לפחות חצי שעה. בגלל זה גם במבחן טילט אתה מעמיד אדם בהטייה

אנכית לפחות חצי שעה לפני שאתה מוסיף לו תרופה כדי לגרום לו להתעלף".

(עמ' 60 לפרוטוקול).

ובהמשך החקירה:

"...לא נחשב עמידה ממושכת כי יש לי חופש לנוע במסגרת של חצי מטר.

"כן, סטטית לחלוטין... ברגע שזזים השרירים ממריצים את זרימת הדם ולכן אין את תופעת ההתעלפות".

"...בישיבה זה די נדיר.

"התעלפות יכולה להיגרם גם מלחץ, נכון ?

ת. כן, כמו הדוגמא של אדם שבאים לקחת לו דם.

ש. חרדה ?

ת. חרדה חדה".

(עמ' 61 לפרוטוקול).

12. דברי המומחים נתמכים באמור בנספח ח' לתצהיר התובעת, שהינו מסמך של בית החולים

תל השומר, המתאר את התסמונת ומציין בין היתר כי "ההתעלפות אינה מחלה אלא תופעה" (עמ' ראשון למסמך).

בניגוד לאמור בסעיף 50 לסיכומי התובעת, לא צוין במסמך זה שאחת ההמלצות לשינוי באורח החיים הינה הימנעות מתנאי לחץ. כן צוין כי ניתן להקל בסימפטומים על ידי שינוי בתזונה, מודעות לשינוי תנוחה, פעילות גופנית והימנעות מהתחממות יתר.

כמפורט להלן, אופי עבודתה של התובעת בחברת "אינטל" מאפשר ביצוע כל הנ"ל, על מנת להקל בסימפטומים בצורה משמעותית, ללא כל קושי.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

13. עינינו הרואות, המומחים אינם חלוקים לגבי תאורה הרפואי של התסמונת, אך כל אחד מהם מגיע למסקנה שונה בכל הקשור להשפעתה על כושר העבודה של התובעת, כמפורט בחוות הדעת שהוגשו על ידם.

### עיסוקה של התובעת בחברת אינטל

14. התובעת עבדה בין השנים 1997-2009 בחברת אינטל כמנהלת סיכונים תפעוליים בחדרי מחשב של החברה בעולם. התובעת תיארה את התפקיד, בין היתר, באופן הבא:

"תפקידי היה להעריך את האיומים והסיכונים בתחומי פעילות שונים. מבחינת היקף עבודה – שעות עבודתי היו רשמית 9 שעות ביום, אך בפועל שעות עבודתי הגיעו לעיתים קרובות גם ל-16 שעות עבודה ביום. עבודתי כללה גם עבודה משרדית ובנוסף הייתה כרוכה בטיסות רבות לחו"ל למרכזי אינטל השונים בכל העולם... תדירות הטיסות לא הייתה קבועה כשהממוצע עמד על כשבוע בחודש. בנוסף נדרשתי בנסיעות רבות ברחבי הארץ ובעיקר למפעלי אינטל בחיפה ובקריית גת" (סעיף 6 לתצהירה).

בנוסף הצהירה כי:

"ברצוני להדגיש כי עבודתי כמנהלת סיכונים תפעולית לא הייתה כרוכה בישיבה כל היום מול מחשב. מנהל סיכונים פיננסיים אכן יושב מול מחשב ורוב עבודתו משרדית. אני בתפקידי כמנהלת סיכונים תפעולית נדרשתי לעבודת שטח. מספר פעמים בחודש הייתי טסה לחו"ל למרכזי אינטל בעולם, מבצעת ביקורות פנים על ידי סיורים באתרים השונים. הביקורת מתחילה בישיבה של כל נושאי התפקידים בחברה ולאחר מכן היה מתחיל סיור בשטח המתחם לרבות בחדרי מחשב, מתקני החשמל, חוות הצ'ילרים, המיזוג וכו', לרוב תוך כדי הליכה ממושכת ואף טיפוס על המתקנים השונים. העבודה כללה נסיעות ארוכות בין המתקנים השונים..." (סעיף 7 לתצהירה).

התובעת מתארת תפקיד הדורש שעות עבודה רבות וכן פעילות פיזית קשה, טיסות לחו"ל וכן נסיעות מרובות בכבישים. בנוסף, לדבריה, העבודה כרוכה במאמץ גופני הכרוך בטיפוס על מתקנים שונים.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

15. במהלך ההוכחות נשמעה עדותו של מר מישל אסייג, אשר שימש כמנהל It של אינטל ישראל בהודו. כמנהלה של התובעת, העיד מר אסייג על אודות דרישות התפקיד של מנהל חדר סיכונים וכן אופי עבודתה הספציפי של התובעת.

מר אסייג תיאר את תפקיד מנהל חדר הסיכונים כמבקר של חדרי המחשוב, אשר באחריותו לשמור כי חדרי המחשב יעבדו באופן סדיר ולהימנע ככל הניתן מתקלות הפוגעות בשטף העבודה.

תיאורו והסברו על אודות התפקיד היה רחוק מתיאוריה של התובעת. מר אסייג הסביר כי למעשה אין מדובר בעבודה הכרוכה במאמץ פיזי.

בעניין זה נשאל והשיב:

"יש פה טענה שהעיסוק דורש מאמצים פיזיים. תוכל להצביע לי בתיאור

של העיסוק מה החלק הפיזי, אם בכלל ?

ת. רוב הגדול של העבודה, 95% זה בעצם דיבור עם אנשים, זה לראיין

אחרים מקצועיים ולשאול אותם האם עשית את זה או תראה לי מה האמצעי

שדרכו אתה מוודא שהדרישות מקוימות, מתי תירגלת פעם אחרונה. החלק הפיזי

היחידי שאני יכול לחשוב עליו זה לבוא לחדר מחשב, להסתובב בחדר מחשב שזה

אולם בגודל של כ-50 מטר אורך וגם לבדוק ויזואלית שאין חריגות.

אבל זה לא תפקיד שצריך להרים דברים, להרים מחשבים, לטפס על המחשבים.

אם פיזי זה יותר מאשר להסתובב בחדר מחשב אז אין פה שום דבר שאני יודע

שדורש עבודה פיזית".

(עמ' 41 לפרוטוקול, ש' 31-25).

בעניין אינטנסיביות שעות העבודה והסביבה הלוחצת (לטענת התובעת), העיד מר אסייג כי

דווקא עבודת התובעת שונה מעבודת שאר העובדים באינטל והיא פחות לחוצה (עמ' 42

לפרוטוקול ש' 19-15, וכן עמ' 43 ש' 15-14).

כן ציין כי ככלל, בחדר הסיכונים עובדים פחות שעות בממוצע משאר העובדים (עמ' 43

לפרוטוקול, ש' 19-16).

בנוסף אמר כי העבודה כרוכה בנסיעות לחו"ל (עמ' 44 לפרוטוקול, ש' 4).



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

16. בעניין הסיוורים, אישר מר אסייג כי אכן יש צורך לסייר בחדרי מחשוב אך אין צורך לטפס על מתקנים:

"ש. מדובר בסיור רגלי של אדם שהולך איתם ובודק שהכבלים תקינים למשל, תפרט בבקשה.

ת. חדר מחשב זה אולם שיש בו שורות של מחשבים בארונות. לא צריך לטפס על הארונות האלה, לפעמים אתה נעמד ובמבט אחד אתה רואה שאין כבלים על הרצפה או מכשולים שיכולים להפריע לעובדים. אתה אולי מסתובב בשורה אחת ומסתכל על איכות."

(עמ' 44 לפרוטוקול, ש' 10-14).

17. יתר על כן, העד אישר כי גם אדם הסובל ממוגבלות קשה, כגון נכות מלאה וישיבה על כיסא גלגלים, יכול למלא את התפקיד של מנהל חדר הסיכונים:

"ש.ב.מ. כלומר גם לאדם (עם) כיסא גלגלים אין מניעה לעסוק בתפקיד התובעת?  
ת. אם אין לו מניעה לטוס."

(עמ' 45 לפרוטוקול, ש' 11-12).

מנגד העיד מר אסייג כי אין אפשרות לעסוק בתפקיד זה ללא אפשרות לטוס לחו"ל. פירוש הדבר כי אדם הסובל ממוגבלות של חוסר יכולת לטוס לא יוכל לאיש תפקיד של מנהל חדר סיכונים (עמ' 45 לפרוטוקול, ש' 15).

בעניין מסוגלותה המלאה של התובעת לטוס עוד יורחב בהמשך.

18. גרסתו של העד מר אסייג מקובלת עלי במלואה מכמה סיבות: ראשית, לעד לא היה כל אינטרס לתאר באופן לא נכון את התפקיד. שנית, העד ידע להשיב על כל שאלה בצורה קוהרנטית עם פירוט מדויק לכל שאלה והתרשמתי כי העיד בצורה כנה ומדויקת. שלישית, ניסיונו הרב בתחומו כמנהל.

19. דבריו אלו של העד מר אסייג הביאוני למסקנה כי התובעת הגזימה בתיאורה את התפקיד כתפקיד קשה, אשר דורש מאמץ פיזי חריג. עדותה של התובעת אינה מהימנה ואינה מקובלת עלי מסיבות אחרות, שיפורטו בהרחבה להלן וגם מטעם זה ראיתי להעדיף את גרסת מר אסייג על גרסתה באשר לתיאור התפקיד.







## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

20. לפיכך, נקבע כממצא עובדתי כי אין מדובר בעבודה מאומצת החורגת מהסביר. 95% מהתפקיד הינו שיחות עם אנשים ובנוסף התפקיד דורש מידי פעם סיורי שטח קצרים בתוך חדרי מחשוב סגורים. אין מדובר בעבודה הדורשת טיפוס וכדומה אלא הליכה מתונה בלבד, מעת לעת, שאינה מאומצת ברמה הפיזית.

### מסכת הראיות והסתירות שהתגלו בעדות התובעת

21. כאמור, הנתבעת דחתה את תביעת התובעת לתשלום תגמולים בגין אובדן כושר עבודה לתקופה שהחל מיום 1.11.12 היות ולא היה, לשיטתה, במצבה הרפואי של התובעת כדי לגרום לאובדן כושר השתכרות.

22. לשם הוכחת טענתה, הציגה הנתבעת דו"חות חוקרים פרטיים שפעלו מטעמה, אשר הציגו עצמם בפני התובעת כלקוחות פוטנציאליים, מהם עולה כי התובעת הסתירה עובדות מהותיות באשר ליכולת התפקוד שלה ובאשר לכושר עבודתה.

יצוין כי ביום 31.5.16 ניתנה החלטה בעניין קבילות ההקלטות והתמלילים תוצרי החקירות, והם התקבלו כראיות בתיק (ההקלטות סומנו כמוצגים נ/13 – נ/15).

23. טרם חשיפת ההקלטות והתמלילים, בחקירתה הנגדית, הצהירה התובעת על אודות יכולות התפקוד שלה, בין היתר, כי:

"כתוצאה מהמחלה אני סובלת ממגבלות תפקודיות קשות. אני לא יכולה להתחייב לפגישות... כתוצאה מהתעלפויות איני מסוגלת לעבוד" (סעיף 41 לתצהירה).

וכן הצהירה:

"על מנת לשמור על "שפיות" מסוימת, למרות שבפועל איני מסוגלת לעבוד לחזור לעבוד, ניסיתי להתנדב בשני ארגונים חברתיים, על מנת לתרום בקצב שאני יכולה ועל פי יכולתי. אילו הייתי יכולה הייתי שמחה לחזור לעבודה בה עסקתי לפני שנקלעתי לאובדן כושר עבודה. אף פניתי בניסיון למצוא תעסוקה כדי לבדוק את יכולת ההשתלבות שלי בעבודה נוכח מגבלותיי. אולם, אף עבודה לא יצאה לפועל בסופו של דבר עקב מצבי הבריאותי שלא מאפשר ובנוסף, כגילוי נאות, אני חייבת



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

גלות על המחלה ולאחר מכן, הדלתות נסגרות בפני ולצערי בצדק (סעיף 49 לתצהירה; ההדגשות אינן במקור).

24. כמפורט להלן, במהלך שמיעת ההוכחות הציגה הנתבעת ראיות מהן עולה כי התובעת כשירה לעבוד ואף הצהירה בפני החוקרים – בעת שהייתה לכאורה במצב של אובדן כושר עבודה - כי היא עובדת בתחום האימון האישי ("קואוצ'ינג"), מייעצת בניהול סיכונים ומשברים ועוד והציעה את שירותיה.

כאשר נשאלה בעניין עבודתה באימון אישי, השיבה:

- ש. מה זה קואוץ' בר ?  
ת. ניסיתי להקים חברה בנושא אימון.  
ש. לא הצלחת ?  
ת. לא.  
ש. את עושה אימון אישי לילדים בקומיקס ?  
ת. לפעמים אני מפרסמת את עצמי ככה, עזרתי לילד אחד וגם לילד שלי.  
ש. זה חלק מהפרסום שלך המסמכים שאני מציג לך ?  
ת. הלוגו נראה כן.  
ש. תסתכלי על הדף הבא ?  
ת. נראה לי שכן."  
(עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 16-7).

הוצגה לתובעת מודעת פרסומת מטעמה בו היא מציעה את שירותיה כמאמנת ילדים ונוער ואף מקיימת חוגים בקליניקה פרטית בביתה במושב ניר צבי, בעלות של 220₪ למפגש שבועי, בקבוצות או באופן פרטני (ראו מוצג נ/11).

מפגש אימון אישי פורסם ע"י התובעת גם במוצג נ/10 (ראה להלן).

25. יתרה מזו. הוצגו בפני התובעת פרסומים שונים מטעמה באינטרנט, אף הם בתקופה הרלוונטית שבה טענה כי היא באובדן כושר עבודה.

כך למשל, במוצג נ/6 מפרסמת התובעת כי "העברתי הרצאה בכנס בינלאומי לניצול מצבי חירום, על מדיה חברתית וניהול משברים...".



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

כן למשל, התראיינה התובעת לקראת כנס "סייבר" בשנת 2012, תוך הצגתה כמנהלת סיכונים ומשברים ויועצת לארגונים, והתייחסה לנושאי ההרצאה בכנס זה (מוצג נ/7).

26. בתצהיר משלים מטעם התובעת, שבו ניסתה להסביר עניינים אלו, טענה לעיסוק מזדמן באימון אישי, אך לא בעיסוק ממשי ורחב בתחום (סעיף 6).

מנגד, בהמשך החקירה הוצגו בפני התובעת המסמכים מהם עולה כי התובעת מפרסמת את עצמה כמאמנת אישית המקיימת פגישות עם לקוחות (נ/11). בעניין זה נשאלה והשיבה:

"ש.ב.מ הפרסום הזה הוא פרסום נכון ומדויק?

ת. כן.

ש.ב.מ כתוב שהחוג מתקיים בקליניקה פרטית?

ת. יש לי חדר בבית שקראתי לו קליניקה פרטית. לא היו הכנסות, היה פרק זמן שניסיתי להריץ עסק ולקבל הכנסה, אימנתי, לא עבדתי בזה.

ש.ב.מ כמה אימונים אימנת?

ת. לא הרבה. זה לא הגיע לעשרות.

ש.ב.מ למה לא סיפרת את זה בתצהירך?

ת. לא חשבתי שזה רלוונטי וגם לא זכרתי את הפרק הזה בחיי.

(עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 15-23).

27. כאן כבר הצטיירה תמונה אחרת לגמרי. התובעת עוסקת באימון אישי ומפרסמת את עצמה

כעסק לכל דבר. תשובתה לשאלה מדוע לא הצהירה על עניין זה לא מתקבלת על הדעת. וכי ייתכן שדבר זה אינו רלוונטי? וכי ייתכן שלא תזכור פרק זה בחייה?

הרי מדובר בתקופה בה לא עבדה ולא הייתה מסוגלת לעבוד בשל מחלתה, כך לשיטתה. התובעת ניסתה לקדם עצמה בתחום האימון האישי, אך הסתירה עניין זה מהנתבעת ומבית המשפט.

28. בהמשך החקירה הנגדית, הושמעה לתובעת שיחה בינה לבין חוקר מטעם הנתבעת, מר עופר מילנר. בשיחה זו מספרת התובעת על עצמה לרוב, ובעיקר כי היא עוסקת באימון וכי יש לה ניסיון רב בתחום. בין היתר מספרת התובעת בשיחה זו כי:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- א. התובעת עוסקת בתחום האימון: "פיתחתי את זה לכמה וגם ישבתי עם מנהלים, ממש התייעלות עסקית אני קוראת לזה" (עמ' 12).
- "... פיתחתי שיטה לאימון אישי לילדים באמצעות קומיקס וצילום" (עמ' 13).
- ב. התובעת עוסקת בניהול סיכונים: "... המקצוע העיקרי שלי שאותו אני יודעת ועושה טוב זה דווקא ניהול משברים וניהול סיכונים" (עמ' 13).
- "השבוע פנה אלי איזה, דווקא רואה חשבון שרוצה שאני אעשה ביקורות פנים ללקוחות שלו" (עמ' 14).
- "בדיוק עכשיו הזמינו אותי לעוד איזשהו הרצאה בכנס" (עמ' 14).
- "יש איזה שהיא קבוצה בהייטק שאני נותנת שירותים מאוד מאוד יפה..." (עמ' 15).
- ג. התובעת פתחה קבוצת אימון של מאמנים טובים: "פתחתי ממש יזמתי קבוצה" (עמ' 17).
- ד. התובעת עומדת בראש קבוצת מאמנים (עמ' 19).
- ה. התובעת מצליחה בתחום ויש לה אתר גדול ומוצלח: "והיה מאוד מוצלח כי הקמתי קבוצה, יש אתר גם כן מאוד מוצלח ועשינו..." (עמ' 18).
- ו. העבודה בחברת אינטל קשה ופגעה בחיים האישיים שלה: "שאני כשעבדתי עבדתי שנים מאוד קשות שהייתי כל כך מרוכזת בעבודה וכל כך לא מרוכזת בחיים האישיים שלי שגם אינטל הפסידה מזה במובן מסוים" (עמ' 18).
- ז. נמאס לתובעת לעבוד באינטל בגלל ריבוי טיסות: "כי באיזשהו שלב זה נשבר לי. טסתי 4 שנים 50 טיסות, הייתי ב- 50 מדינות" (עמ' 18).
- ח. עבודה באימון דרשה מהתובעת התעסקות שיווקית: "...זה עבד יפה, פשוט זה דרש ממני המון התעסקות שיווקית שאני מאוד לא אוהבת" (עמ' 19).
- ט. התובעת עובדת בתחום זה ואף מרצה (עמ' 19).
- י. יש לתובעת הרצאות מוכנות בכל התחומים בהם עוסקת (עמ' 21).
- יא. התובעת כותבת בנושא ניהול סיכונים: "לאתרים שקשורים לנושא הזה של ניהול סיכונים" (עמ' 23).
- יב. התובעת עובדת בעיקר בבקרים. ברצונה להרחיב פועלה בתחום: "הייתי רוצה להרחיב את זה, פשוט מתוך בחירה..." (עמ' 22).
- (תמלול השיחה עם החוקר מר עופר מילנר מיום 12.9.12 צורף כמוצג נ/13).
29. בנוסף הושמעה לתובעת שיחתה עם החוקרת גב' נלי כהן. בין היתר, אמרה בשיחות אלו כי:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- א. "אני מעבירה קורסים ב... גם וגם. אני מעבירה למבוגרים בנושא של אימון אישי, אימון עסקי וניהול סיכונים" (עמ' 1).
- ב. "אני עושה אימון באמצעות קומיקס ואימון באמצעות צילום" (עמ' 1).
- ג. "אה זה כן רלוונטי. אם אתם רוצים שאני יעביר אצלכם קורס, בשמחה" (עמ' 2).
- ד. "יש לי קליניקה פרטית בבית" (עמ' 2).
- ה. "גם בחברות הייטק וגם בחברות, כאילו גם רוב החברות, בזמן האחרון זה הכול פרטי..." (עמ' 2).
- ו. "קורס של לפחות ככה קצרים, זה ששה שבועות בדרך כלל, אז צריך כאילו להיערך מראש" (עמ' 3).
- ז. "אם זה בניהול סיכונים זה משהו אחד, אם זה באימון אישי זה משהו אחר, אז זה נורא תלוי בד" (עמ' 3).
- ח. "זה קורסים שלקחתי עליו בחברות הייטק אלפי שקלים...2500-2000 שקלים..." (עמ' 4).
- ט. "כן, מבחינתי מדובר ב – 500 שקלים לאדם ורק תזכירי לי איפה זה..." (עמ' 4).
- י. "קודם כל אני נותנת להם חומר מאוד מאוד מקצועי, תהליך מאוד מאוד מסיבי..." (עמ' 5).
- יא. "להיפך, ממש אותו תהליך שעשיתי להייטקיסטים ולמנכ"לים..." (עמ' 6).
- יב. "אני כרגע פנויה אז גם בא לי לעשות הרבה" (עמ' 6).
- יג. "ניהול סיכונים זה יותר בביזנס שלך, אני מגיעה אליך... עושה לך תהליך של התייעלות עסקית..." (עמ' 6).
- (הקלטה ותמלול מיום 30.8.12 סומן כמוצג נ/14)
30. אף בשיחה עם חוקרת נוספת מטעם הנתבעת, גב' מרינה בן חמו, אמרה התובעת בין היתר כך:
- א. "...באופן עקרוני אני מנהלת תיקונים ומנהלת משברים. זה המקצוע שלי, עבדתי הרבה מאוד שנים בהייטק" (עמ' 3).
- ב. "באיזשהו שלב עזבתי והתמקדתי בעיקר במשפחה" (עמ' 3).
- ג. "ולמעט הרצאות או סדנאות חד פעמיות כאלה או אפילו מתמשכות של כמה מפגשים" (עמ' 3).
- ד. "ל... סיכונים, חברות בעיקר, לא ל... לקוחות יותר גדולים" (עמ' 4).



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- ה. "בכל אופן אז אני עושה באמת במגוון מאוד גדול. בין השאר אני אימא ל – 4 ילדים, בין השאר יש לי ילדים שיש להם סוג של הפרעת קשב ו – odb ואני מאמנת, אני עושה coaching למדתי בהרה מאוד מקומות" (עמ' 4).
- ו. "אני מאמנת את הילדים שלי וגם מאמנת ילדים אחרים" (עמ' 5).
- ז. "גם מרמה של אסרטיביות וברמה של מיתוג וברמה של שיווק עצמאי וברמה של חיזוק הביטחון העצמי" (עמ' 5).
- ח. "ולילדים ספציפית פתחתי שני דברים, אחד להפרעות קשב באמת" (עמ' 5)
- ט. "אבל חוץ מזה אני מעבירה הרצאות בנושאים של טיולים..." (עמ' 8).
- (דו"ח חקירה מיום 26.7.15 סומן כמוצג נ/15)
31. אעיר, כי טענת התובעת בסעיפים 76 ואילך לסיכומיה, בדבר המשמעות הראייתית של משיכת דו"חות החקירה, אינה מקובלת עלי.
- תוצרי החקירה הם ההקלטות והבאת תמציתן בדו"ח חקירה חסרת משמעות ראייתית, ולפיכך דין הטענה דחיה.
32. משיחות ארוכות אלו (שהתקיימו בשלושה מועדים שונים, שניים בשנת 2012 ואחת בשנת 2015) התברר כי התובעת הציגה עצמה כעוסקת בתחום האימון האישי, מעבירה חוגים שנמשכים שבועות ארוכים, וכן עוסקת בהעברת קורסים בניהול סיכונים ומשברים (אזכיר כי התובעת עסקה באינטל בניהול סיכונים של חדרי מחשב), לרבות לחברות הייטק ולבכירים, לא באופן אקראי ולא באופן התנדבותי מזדמן, אלא כעיסוק ממש. מעבר לכך, הדבר מצריך ממנה שעות עבודה לא מועטות והיא אף מציינת את רצונה להרחיב את עיסוקה בתחום ולאמן מאמנים נוספים.
33. כאשר הושמעו לתובעת דברים אלו באולם בית המשפט לראשונה, התרשמתי כי חיל ורעדה אחזו בה, לא פחות (כך לפי מראה פניה), מחמת ההפתעה. ניתן היה להתרשם כי התובעת הבינה כי דברים אלו שנאמרו על ידה באופן ישיר, תוך שיחה חופשית כאדם המשיח לפי תומו, עם אנשים שסברה כי הם לקוחות פוטנציאליים, מצביעים על היותה כשירה לעסוק במשלח יד כרצונה, כולל העיסוק שבו עסקה.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

34. התובעת לא הזכירה במשך כל השיחות עם החוקרים כי יש לה בעיה רפואית המקשה עליה לעבוד ואף לא רמזה על כך, על אף שכאמור בתצהירה ציינה כי היא מחויבת למסור על אודות מחלתה למעסיק פוטנציאלי.

35. זאת ועוד, הסיבה לסיום עבודתה באינטל הוסברה על ידה בשיחות כך: פשוט "נמאס" לה לעבוד באופן אינטנסיבי, הדבר הפוגע בחיי משפחתה, וכן אין ברצונה עוד לטוס לעיתים תכופות לחו"ל, דבר שאינו מתנישב עם האמור בתביעה שהגישה נגד אינטל לבית הדין לעבודה, שם ציינה כי פוטרה על רקע הריון ושלא כדין (סעיף 16 ואילך למוצג נ/3).

על רקע זה חשוב לציין כי בהתאם לסעיף 14 לתצהיר התובעת, ההתעלפויות החלו משנת 2002, וכיצד המשיכה לעבוד במצב זה במשך שבע שנים תמימות? לתובעת הפתרוניים.

36. לאחר שמיעת חלק מההקלטות, נשאלה התובעת על אודות תוכן והשיבה:

"ש. נוצר רושם מההקלטות שאת עובדת בלי הפסקה. את יכולה לפרט ולהסביר

מה שמענו בהקלטה ומה מכל הדברים ששמענו יצא לפועל?

ת. זה נשמע מאוד רע מהצד, אני זוכרת את שתי השיחות, 99% מהם לא באמת

קורה, הגעתי ללא מעט ראיונות עבודה ואני לא משתפת במצבי הפיזי, הייתי מאוד

רוצה... לא היה קורס בבאר יעקב. בבית דגן הייתה קבוצת נשים.

ש.ב.מ. העברת קורסים לחברות הייטק?

ת. לא.

ש.ב.מ. אז שיקרת בשיחות?

ת. כן.

ש. תפרטי על ניסיונותיך לחזור לעבודה כיוון שיש פה תהיות שמצד אחד את

אומרת שאת לא יכולה לעבוד ומצד שני את לא מנסה לעבוד?

...

ש. בהקלטה שומעים אותך מדברת על אימון. את יכולה לפרט מה כללה

העבודה באימון?

ת. לא הייתה עבודה באימון, היו מעט מאוד התעסקות בזה לאורך כל השנים

האלה, כשהפעילות המשמעותית, וזה דווקא שבגלל שידעתי שאני לא אצליח

להעביר הרצאה שלמה של שעתיים – שלוש מול קהל, עשיתי את זה באמצעות

אנשים אחרים כי הייתי זקוקה לכסף, למקום תעסוקה, להחזיר את עצמי לפעילות.

אני לא הכחשתי ולא מכחישה את זה היום. הסיטואציה שנקלעתי אליה היא



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

סיטואציה שבפרק זמן לא מבוטל הייתי חיה – מתה, הייתי בבית על השטיח או בשיבה במצבים מאוד לא נעימים. גזרתי על עצמי שלילה מוחלטת.

...

ש.ב.מ. אם לא רצית להרשים אותו אז למה שיקרת בדבר הרצאות ?

ת. כי רציתי להיכנס למאגר המרצים שלו."

(עמ' 18 – 20 לפרוטוקול).

37. לאחר הדיון בו נשמעה השיחה בין החוקר לבין התובעת, ניתנה החלטה מיום 30.3.16 המתירה לתובעת להגיש תצהיר משלים המתייחס לראיות שהוגשו בדבר דו"חות החקירה.

בתצהיר שהוגש התייחסה התובעת במישרים לדו"ח החוקרים ולדברים הברורים שנשמעו על ידה בהקלטות. בין היתר הסבירה התובעת את הדברים באופן הבא:

"במהלך השיחה עם החוקרת ציינתי פרטים מהם ניתן להבין כאילו אני אישה עובדת. אולם, האמת המצערת היא שהדברים שמסרתי בשיחה אינם נכונים והם נועדו להרשים את החוקרת שהציגה עצמה כמעסיקה פוטנציאלית. אני לא באמת עוסקת בעבודת אימון. בשיחה נשמע שאני מציעה להעביר סדנא לאימון. בפועל, במהלך כל השנים מאז נאלצתי להפסיק לעבוד, העברתי סדנא אחת לנשים מוכות בבית דגן, כפעילות התנדבותית".

(סעיף 5 לתצהיר המשלים).

38. התובעת מודה בשיחות מוקלטות כי היא מפרסמת את עצמה כמאמנת אישית, מעבירה הרצאות וכן מציינת פרטים רבים מהם ניתן להבין כי היא עובדת, אך טוענת בתצהיר משלים כי דבר זה אינו נכון. לשון נוסף לתיאור הדברים, התובעת טוענת כי היא שיקרה לחוקרים. אין בדעתי לקבל גרסה זו של התובעת.

ראשית, מי לידי כף יתקע כי התובעת דוברת אמת כעת, לאחר שבשלוש שיחות עם שלושה אנשים שונים, שיקרה במצח נחושה וכן עשתה בפרסומים עסקיים באינטרנט.

שנית, התרשמתי התרשמות ישירה שלילית מעדות התובעת ובמיוחד מההפתעה שאחזה בה כאשר הושמעו לה ההקלטות וכן התרשמתי התרשמות שלילית באופן בלתי אמצעי מה"הסבר" שנתנה באותה חקירה להקלטות (ובחקירה הנוספת), והדברים נאמרים על דרך ההמעטה.





## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

שלישית, אמנם, ניתן לקבל הסבר בו אדם מפריז בתיאור יכולותיו על מנת לקבל עבודה, אך טענה זו צריכה להיבחן במשנה זהירות. לא מצאתי כי תיאור דבריה של התובעת לחוקרים בדבר עיסוקה כמאמנת שיקרי והתרשמתי הינה כי התובעת תיארה את עיסוקה בפני החוקרים באופן אותנטי וכי האמור בתצהירה המשלים (ובחקירה) בהקשר זה אינו אמת.

מעבר לכך, אין ספק כי משקלה של עדות "ספונטנית" בזמן אמת עדיפה בהחלט על עדות הנמסרת במסגרת הליכים בבית המשפט (לעניין זה ראו עב"ל 248/98 פרץ מקסים נ' המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לג 24; כן ראו עב"ל 686/08 בראנסי נ' המוסד לביטוח לאומי (פורסם בנבו, 20.12.14). על העדפת עדות אדם "המשיח לפי תומו" במשפט העברי ראו בהרחבה פסק דינו של כב' השופט ניל הנדל בע"פ 8704/09 באשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.2012).

39. למעשה מדובר ברצף של אי אמירות אמת, ונבחן את הדבר:

בסעיף 49 לתצהיר עדות ראשית טענה התובעת כי היא מספרת למעסיקים פוטנציאליים על אודות בעיותיה הרפואיות, כחלק מגילוי נאות.

דא עקא, בשיחות עם החוקרים לא הזכירה דבר בעניין מחלתה ואף האריכה ביכולותיה המקצועיות.

בסעיף 2 לתצהיר המשלים הצהירה כי לא סיפרה לחוקר פרטים אודות מצבה הבריאותי מאחר והוא אדם זר.

כאשר נשאלה מדוע למעסיקים מסוימים היא לכאורה כן מספרת ולאחרים לא, השיבה באופן הבא:

"ש.ב.מ מה ההבדל בין המעסיק הפוטנציאלי מבחינתך שהוא חוקר סמוי לבין מעסיק פוטנציאלי שזהותו גלויה, לעניין הגילוי בדבר המצב הרפואי? ת. בשום שלב לא התחלתי ואמרתי "תקשיב אני במצב כזה וכזה של נכות וחוסר יכולת לתפקד..." אני נמצאת באיזשהו, אז וגם היום, אולי היום פחות כי אני מבינה את המשמעות, לא הבנתי את זה בשום שלב של המחלה והרופאים אמרו לי שכמו שזה הגיע זה יכול לעבור וקיוויתי שיעבור.  
ש.ב.מ ב-2012 היו לך ראיונות עבודה אצל מעסיקים?  
ת. לא זוכרת.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

ש.ב.מ. מה ההבדל בדבר הגילוי בין מעסיק א' למעסיק ב' ?  
ת. אין הבדל.

ש.ב.מ. אז למה לזה גילית ולזה לא ?

ת. הבחור המסוים הזה נכנס לביתי ובשלושה המשפטים הראשונים אמר משפט שוביניסטי ובחיתי לא לעבוד מולו, אבל ב-99% מהפעמים אני לא מתחילה ומספרת על מצבי הרפואי, אני מנסה שהם יגידו את ה"כן" ובוחנת לעומק את התפקיד וברגע שאני מבינה מה התפקיד אני שואלת את עצמי אם אני מסוגלת או לא מסוגלת לעשות את זה, אם יש רלוונטיות למצבי הרפואי. אני באמת רוצה לעבוד".

(עמ' 36 לפרוטוקול, ש' 20-5).

40. תשובתה של התובעת, לאחר מקצה שיפורים צריך לומר, היא בעצם כי בשלב ראשון אינה מספרת על מחלתה אך בהמשך לאחר שהמעסיק הפוטנציאלי מעוניין לקבלה לעבודה היא בוחנת שוב את התפקיד והאם היא מסוגלת לקבלו. תשובה זו אינה מקובלת עלי. **בנוהג ישר שבעולם, לא סביר שאדם ינסה להתקבל לעבודה שמראש הוא יודע כי אינו יכול לבצע ולאיש אותה. בכך הוא משחית את זמנו ואף גורם לעצמו ולאחרים מפח נפש.** בנוסף, אותו אדם מציג את עצמו כאדם לא אמין בעיני הסביבה. יותר מסתבר כי בשיחות הספונטניות שעשתה התובעת עם החוקרים היא ניסתה לקדם את עצמה מבחינה מקצועית על מנת לעסוק באימון ממש ולא לסגת ברגע האחרון.

41. יתרה מזאת, גם אם אניח כי התובעת הוסיפה נתונים ופרטים לא נכונים כדי להציג את יכולותיה המקצועיות ושיקרה אודות מחלתה, **די במעשיה אלו כדי ללמד כי היא רואה עצמה כמסוגלת לעבוד וכי בכונתה לעשות כן.**

פירוש הדבר, שיחות אלו מלמדות כי התובעת עובדת בפועל וגם אם נקבל גרסתה כי אינה עובדת בפועל ושיקרה בעניין זה, הרי שלכל הפחות **כי היא מסוגלת לעבוד שאם לא כן לא היה טעם בשקריה הרבים.**

**לפיכך, נקבע כממצא עובדתי כי לא ניתן לתת אמון בגרסת התובעת ותירוציה בעניין מסוגלותה לעבוד אינם מקובלים עלי.**

42. וכעת לעניין הטיסות לחו"ל. בתיאור עיסוקה בחברת "אינטל" טענה התובעת כי חלק משמעותי בתפקידה בחברה מצריך אותה לטוס אחת לשבוע בממוצע:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

"אציין, כי הרופאה התעסוקתית מטעם הנתבעת ד"ר פובשדני מאשרת, כי איני יכולה לשוב לעיסוקי משום שאני מוגבלת ועלי להימנע מטיסות לחו"ל לדבריה. טיסות לחו"ל היו חלק משמעותי ועיקרי מעיסוקי בשנים שלפני איבוד כושר העבודה. הדבר מספיק על מנת שחברת הביטוח תשלם לי את תגמולי הביטוח על פי הגדרת הפוליסה, משום שברור שאיני מסוגלת לשוב לעיסוק בו עסקתי לפני שאיבדתי את כושר עבודתי" (סעיף 39 לתצהירה).

43. למעשה התובעת טוענת שני דברים בהקשר לטיסות. ראשית, עבודתה באינטל הצריכה ריבוי טיסות לחו"ל. שנית, בשל מחלתה היא איננה מסוגלת לטוס.

מנגד, משיחתה עם החוקר דלעיל עולה כי לא התסמונת מונעת ממנה לטוס אלא רצונה היה לעזוב את עבודתה בחברת אינטל וזאת משום שפשוט "נמאס לה" לטוס לעיתים תכופות:

"רונית: שאני כשעבדתי שנים מאוד קשות שהייתי כל כך מרוכזת בעבודה וכל כך לא מרוכזת בחיים האישיים שלי שגם אינטל הפסידה מזה במובן מסוים. חוקר: כן.

רונית: כי באיזשהו שלב זה נשבר לי. טסתי 4 שנים 50 טיסות, הייתי ב-50 מדינות. חוקר: מה את אומרת.

רונית: זה פשוט לא הגיוני. ושני ילדים קטנים.

...

רונית: מתי ריאתי את זה? כשטיפה נשמתי, שאמרתי רגע אני צריכה הפסקה ואז ולקחתי את הקורס הזה... ופשוט לקחתי הפסקה יזומה ופתאים הבנתי שזה גם אני מפסידה וגם הם מפסידים וזה תהליך אז אמרתי יו אני עושה את זה בהייטק".  
(עמ' 18 ש' 2-23 לתמליל השיחה מיום 12.9.12)

44. פשיטא, התובעת אומרת דברים מפורשים והפוכים לנאמר בתצהירה. לא מחלתה היא הגורמת לה להימנע מטיסות אלא פשוט "נשבר לה", כלשונה, לטוס לעיתים תכופות כל כך. מדברים אלה עולה כי רצתה התובעת לעזוב את עבודתה בחברת אינטל בגלל הקושי ואי הנוחות הכרוכים בטיסות ולא בגלל מחלתה.

אם לא די בכך, בעדותה שוב השמיעה התובעת דברים סותרים:

"ש. באופן כללי עצם הטיסה במטוס מהווה בעיה עבורך ?



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

ת. באופן כללי לא, אני אוהבת לטוס."

(עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 25).

45. גרסאות התובעת סותרות זו את זו. בתצהירה טוענת כי אינה מסוגלת עוד לטוס. בשיחתה עם החוקר טוענת כי אינה חפצה עוד לטוס. בחקירתה בבית משפט אמרה כי היא אוהבת לטוס.

46. יתר על כן, התובעת הודתה שהיא ממשיכה לטוס גם בתקופה האחרונה:

"ש.ב.מ מתי טסת לחו"ל פעם אחרונה ?

ת. לא זוכרת, אני חושבת נובמבר האחרון.

ש.ב.מ לטיול ?

ת. כן.

ש.ב.מ לא פחדת שיקרה משהו בטיסה ?

ת. היה לי שומר פרטי, בעלי.

ש.ב.מ התעלפת בטיסה הזאת ?

ת. לא.

ש.ב.מ ובטיסה הקודמת ?

ת. כן. יש עוד טיסות שלא מופיעות בתדפיסים שהגשתם."

(עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 12-3).

זאת ועוד, בשיחתה עם החוקרת גב' מרינה בן חמו סיפרה התובעת כי מרבה לטייל בעולם:

"אבל חוץ מזה אני מעבירה הרצאות בנושאים של טיולים, אני המון מטיילת בעולם

וגם במסגרת התפקיד שלי קודם, גם היום" (נ/15, עמ' 8).

בנוסף, ניתן לראות מדו"ח הכניסות והיציאות של משרד הפנים, כי התובעת נסעה פעמים רבות לחו"ל, לא פחות מ-12 פעמים בשש שנים, ואף אחרי שפוטר מאינטל (עמ' 83 לנספחי תצהיר הנתבעת).

לא ברור אם כן, מדוע התובעת יכולה לטוס לחו"ל למטרות טיול אך לא למטרות עבודה? ניתן לשער כי התובעת פשוט חפצה לעזוב את מקום עבודה, ואין לה כל מגבלה פיזית לטוס כאשר היא חפצה בכך ואף לא התעלפה בטיסות אלו, כפי שאישרה בחקירתה.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

47. ראוי להפנות גם לעניין יכולתה של התובעת לנהוג ברכב. התובעת טוענת בתצהירה כי:

"הטענה שאני נוהגת במצבי בחוסר אחריות היא נכונה, אין לי אלא להסכים איתה... גם היום אני נוהגת מידי פעם אני עושה זאת בחשש גדול ורק אם אין לי ברירה אחרת" (סעיף 48 לתצהיר).

לא ברור כיצד ייתכן שאדם הטוען שהוא מתעלף לעיתים תכופות יכול לנהוג ברכב. מדובר בפיקוח נפש של ממש. הרי ברור שבזמן התעלפות חלילה בזמן נהיגה התוצאה תהיה הרת אסון הן לגבי הנהג והן לגבי יתר הנוסעים ברכב ואף לסביבה. התובעת סיפרה שהיא נוהגת גם להסיע את ילדיה, והדבר חמור שבעתיים:

- ש. אני מקריא לך שלוש שורות מה אמרת לד"ר כהן בעניין סדר היום שלך (עמ' 5 לחו"ד). האם יש משהו שגוי במה שהוא כתב ?
- ת. זה לא מדייק. יש ימים שאני שולחת את הילדים לבי"ס או לגן, בנהיגה.
- ש. את נוהגת מעבר להסיע את הילדים ?
- ת. גם לא עם הילדים.
- ש. את נוהגת מחוץ לעיר ?
- ת. לפעמים, אני גרה במושב מבודד שכל דבר שצריך הוא מחוץ לעיר.
- ש. את נוסעת לת"א, לחדרה ?
- ת. לת"א כן, לחדרה לא.
- ש. את לא דיווחת למכון הרפואי לבטיחות בדרכים על מצבך הרפואי ?
- ת. לא.
- ש. גם לא המליצו לדווח ?
- ת. התייעצתי עם הרופאים."
- (עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 24-32).

48. לדידי, אין מדובר במעשה "חסר אחריות" גרידא כלשון התובעת, שכן לא ניתן להלום מצב בו אדם מסכנת את שלום ילדיה בצורה כל כך חמורה. סביר יותר ומתקבל על הדעת כי התובעת לא חשה מאוימת ממחלתה והיא כלל לא מוגבלת בנהיגה.

49. זאת ועוד. התובעת אף הודתה כי יצאה לטיול בו נהגה על אופנוע במדבר לפרק זמן של שלושה ימים:



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 35453-06-15 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- ש. יש לך חיבה לאופנועים ?
- ת. יש לי אופנוע, אני רוכבת על אופנוע.
- ש. לפני חודשיים יצאת לטיול לבד של 3 ימים במדבר עם האופנוע ?
- ת. לא ל-3 ימים, ליומיים. אם הייתי רוצה להסתיר לא הייתי מפרסמת את זה בפייסבוק ולא עושה את זה בזמן שמתנהל משפט. אני לא מסתירה כלום, קניתי את האופנוע אחרי התייעצות עם קרדילוג.
- ש. זה נכון שיש לך תכניות לנסיעה נוספת ?
- ת. לא.
- ש. תאשרי לי שהמסמכים שאני מגיש לך משקפים מסמכים שאת כתבת ?
- ת. זה נראה לי כמו דף הפייסבוק שלי."
- (עמ' 15 לפרוטוקול, ש' 18-27).

50. האם אדם הסובל מהתעלפויות מספר פעמים ביום, יוצא למדבר לבדו עם אופנוע? כיצד ניתן לטעון שאדם מוגבל לעבוד במשרד, אף אם העבודה כוללת סיורי שטח קצרים בחדרי מחשב, בגלל התעלפויות חוזרות ונשנות, אך מסוגל לנהוג באופנוע לבד בלב מדבר מספר ימים?

יזכר כי התובעת התלוננה על כך שהיא מתעלפת 2-3 פעמים ביום!! (ראה עמ' 5 לחו"ד מומחה מטעמה). התובעת אישרה שהיא נוסעת על אופנוע באופן תדיר (ראה דבריה בפתח הדיון בעמ' 34 לפרוטוקול, ש' 23 וכן סעיף 67 לסיכומיה). אדם המתעלף מספר פעמים ביום ירכב על אופנוע באופן תדיר ויסכן עצמו בסכנת מוות?! טענה כזו אינה מתקבלת על הדעת.

התובעת אף הצהירה כי אסור לה לשהות במקום יחסית גבוה בגלל סכנת נפילה (תשובה 9ב לתצהיר תשובות לשאלון, סומן כמוצג נ/1). סכנת נפילה ממקום גבוה בגלל התעלפות בלתי צפויה – כן, אך לא מנפילה מאופנוע במהירות 100 קמ"ש?! לתובעת הפתרוניים.

אף באמור לעיל יש כדי לחזק את קביעתי כי גרסת התובעת אינה אמינה.

51. וכעת אפנה לסוגיית עזיבת התובעת את עבודתה בחברת אינטל. התובעת הגישה תביעה כנגד חברת אינטל בטענה שפוטרה בניגוד לחוק על רקע הריון, הורות, ללא שימוע כדן ובתקופת חופשת הריון (כתב התביעה סומן כמוצג נ/3).



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

דא עקא, נראה כי התובעת בחרה לעזוב את מקום עבודתה מטעמי "נוחות" וכפי שאמרה לחוקר, כמוזכר לעיל, "כי באיזשהו שלב זה נשבר לי. טסתי 4 שנים 50 טיסות, הייתי ב – 50 מדינות".

אין בידי כמובן לקבוע האם התובעת פוטרה מעבודתה שלא כדין והדבר לא נדון בפני, אך יש בהחלט בידי לקבוע כי שמעתי מפיה של התובעת מספר גרסאות לסיבת עזיבתה את אינטל, כך שלא ניתן לדעת בבירור מהי סיבת העזיבה האמתית ואף בכך יש כדי לחזק את מסקנתי כי יש לדחות את גרסת התובעת כבלתי אמינה.

52. נוכח כל האמור לעיל, סבורני כי יש בתביעת התובעת משום מרמה בתביעת ביטוח, המתבטאת בטענות כוזבות ובהעלמת העובדות.

ברע"א 9215/10 פלדמן נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 12.4.11) פסקה 9, נקבע כך:

"מקום בו הוכיחה המבטחת את התקיימותם של היסוד הראשון והשני, לאמור: כי המבוטח מסר עובדות בלתי נכונות או כוזבות וכי הוא עשה כן ביוזעין, ואין ידועות העובדות הנכונות לאשורן, הרי שיש לראות במבטחת כמי שהוכיחה לכאורה את קיומה של כוונת המרמה. במקרה כזה יעבור נטל הבאת הראיות אל כתפי המבוטח, שיצטרך להציג את המניע לכך שמסר פרטים כוזבים ולגלות את העובדות הנכונות. מקום בו גילה המבוטח את העובדות הנכונות, או שאלה התגלו במהלך המשפט – יקבע על פי עובדות אלה אם העובדות הכוזבות נמסרו מתוך כוונה להוציא כספים מחברת הביטוח, או שמא הוצגו מתוך מניע שאין לו קשר לכוונת מרמה כזאת".

53. לטעמי הוכחה כוונת מרמה מצד התובעת, ועל כן עבר נטל הבאת הראיות אל התובעת, שעליה להוכיח כי העלמת העובדות לא נבעה מתוך כוונת מרמה. התובעת לא הרימה נטל זה, נהפוך הוא.

54. סיכומו של דבר, נקבע כי התובעת לא איבדה את כושר עבודתה, הן לעיסוק ספציפי בחברת אינטל והן לעיסוק סביר אחר (דוגמת האימון האישי), לא באופן מלא ולא באופן חלקי.

לצורך קביעתי זו יצאתי מנקודת מוצא, "לטובת התובעת" בדבר סוג הפוליסה מבלי שאכריע במחלוקת זו, קרי כי מדובר בפוליסת עיסוק ספציפי.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

מהראיות שהונחו בפני עלה חד משמעית, כי התובעת לא איבדה את כושר עבודתה בהתאם לאופי עיסוקה "באינטל", לא באופן חלקי ולא באופן מלא והיא יכולה למלאו בשלמות.

קביעה זו נסמכת על מהות התפקיד "באינטל" כפי שנקבע לעיל, ועל כך שאין מצד התובעת כל מניעה לעסוק בעיסוק ספציפי זה, על מאפייניו, כפי שאף הציגה בפני שלושת החוקרים, כי היא עוסקת בניהול סיכונים, לרבות ע"י הרצאות, קורסים לבכירים בתחום וכיוצא באלה, הצגת דברים המלמדת לא רק על כך שעשתה כן אלא אף, בכל מקרה, על יכולתה הפוטנציאלית לעשות בכך.

### חוות דעת המומחים ברפואה תעסוקתית

55. התובעת הגישה חו"ד רפואית של ד"ר משה שלמה מיום 29.1.15 וכן חו"ד משלימה מיום 28.12.15 מהן עולה כי התובעת מצויה באובדן כושר עבודה. בין היתר נקבע בחוה"ד כי:

"מהתיאור שבנדון עולה כי החולה סובלת מתסמונת וגאלית מליגנית שמתבטאת באירועי התעלפות חוזרים ונשנים. יש לציין, כי התיעוד הרפואי מתעד חלק קטן בלבד מאירועי ההתעלפויות, שכן הגב' קריספין לא פונה לאחר כל עילפון לגורם רפואי. אירועי התעלפויות אלה, מקשים ביותר על תפקודה בחיי היום יום בבית ומחוץ לבית" (עמ' 7).

ובהמשך:

"על הגב' קריספין להימנע מכל הגורמים הנ"ל, מה שמעשית אומר אובדן מלא של כושר העבודה, מכיוון שעיסוקה היה כרוך בישיבה ממושכת, בתנאי לחץ לרבות טיסות מרובות ונהיגה" (עמ' 9).

56. הנתבעת הגישה מנגד חו"ד רפואית של ד"ר חיים כהן (נספח יד') הקובע כי התובעת כשירה לעבוד. בסיכומו כתב המומחה כי:

"לאור בדיקתה ועיון במסמכי הרפואיים, אני בדעה שהגב' קריספין כשירה לעבוד בהיקף מלא בעיסוקה (ניהול סיכונים), שהינו עיסוק הכרוך בעובדה משרדית ואינו כרוך במאמצים פיזיים. כמו כן, היא כשירה לעבוד בהיקף מלא





## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

**בעיסוק סביר אחר שמתאים להכשרתה (כלכלה, תקשורת) וכזה היה מצבה מאז שפוטרה מחברת אינטל בחודש ספטמבר 2009" (עמ' 6).**

57. המומחים נחקרו על חוות דעתם ונשאלו עומדים על דעתם גם לאחר חקירה ממושכת.

מאחר והמומחים חלוקים במסקנותיהם, ביקש ב"כ התובעת כי בית המשפט ימנה מומחה מכריע אשר יחווה דעתו באשר למסוגלות התובעת לעבוד (בקשה שנידונה בהחלטה מיום 31.5.16 ונדחתה).

58. ככלל, מומחה יכול לחוות דעה באשר לכשירותו של פלוני לעבוד כל עוד הדבר לא מתברר באופן מעשי. אך משהתברר, כי הדבר אפשרי וכי התובעת מסוגלת לעבוד ואף עבדה בפועל, וכן הציעה את שירותי באופן תדיר ועל פני תקופה ארוכה, בתקופת אי הכושר הנטענת, אין עוד משמעות של ממש לקביעה אחרת של המומחה. אסביר.

59. נטען ע"י המומחה מטעם התובעת כי התובעת אינה כשירה לעבוד על סולמות, עבודה בגבהים ובכלל עבודה מאומצת. מנגד נקבע על ידי לעיל כי בתפקידה של התובעת כמנהלת חדר סיכונים, לא נדרשת ממנה עבודה פיזית מאומצת.

60. נטען על ידי המומחה כי התובעת אינה מסוגלת לנהוג. מנגד הוכח בפני, גם בהודאת פיה של התובעת, כי היא נוהגת כדבר שבשגרה ועוד על אופנוע שטח במדבר.

61. נטען על ידי המומחה כי התסמונת אינה מאפשרת לתובעת לטוס. מנגד נקבע על ידי, קביעה שהתבססה על הודאה ברורה מצד התובעת, כי היא טסה מספר רב של פעמים לחו"ל לאחר פרוץ התסמונת.

62. בלשון מליצית ניתן להזכיר דברי חז"ל בעניין עדות המתבררת כלא נכונה "לאור יום" ובאופן ברור: "אמר ר' דוסא בן ארכינס: עידי שקר הם, והיאך מעידים על האישה שילדה, ולמחר כריסה בן שיניה" (משנה, ר"ה פרק ב' הלכה י').

כלומר, כיצד ניתן לקבל חו"ד רפואית הטוענת למצב עובדתי מסוים, אך המציאות בשטח מוכיחה אחרת? כך למשל, לא ייתכן לקבל טענה רפואית שאדם עם נכות אינו מסוגל ללכת, אך בעינינו אנו רואים אותו מהלך ברחוב בחופשיות.



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

מעבר לכך, ד"ר משה קיבל מהתובעת, ככל הנראה, שתי גרסאות שונות לתיאור עיסוקה בחברת "אינטל". בחווה"ד הראשונה מטעמו ציין כי אופי עבודת התובעת כמנהלת חדר סיכונים הוא בעיקר משרדי (עמ' 166 לראיות התובעת).  
בחווה"ד המשלימה ציין המומחה כי עבודתה של התובעת באינטל דורשת מאמץ פיזי בנוסף לעיסוק המשרדי (ראה עמ' 175).

63. מנגד, דווקא קביעותיו של המומחה מטעם הנתבעת, ד"ר חיים כהן, אישרו את מצבה העובדתית של התובעת כי אינה מצויה באובדן כושר עבודה:

"להערכתני, אין לאירועים שמתארת הגב' קריספין בפני הרופאים המטפלים שלה מזה 13 שנים, משמעות תפקודית גדולה והם אינם פוגעים בכושר העבודה. אילו הייתה להם משמעות תפקודית, אין לי ספק שכל אחד מהרופאים שטיפלו בה עד היום, היה ממלא את חובתו על פי סעיף 12 ב' לפקודת התעבורה ומדווח למכון הרפואי לבטיחות בדרכים על מחלה שעלולה לסכן את הגב' קריספין או את זולתה בהיותה בעלת רישיון נהיגה."

וכן:

"עבודה משרדית אינה גורם סיכון לתסמונת ואזו-וגאלית ובמיוחד לא סוג העבודה של הגב' קריספין, שבה העובד חופשי לקום ממקומו ככל שיחפוץ על מנת לחלץ עצמות".

ובנוסף:

"ד"ר משה לא שאל את הגב' קריספין מה היו נסיבות הפסקת עבודתה. אילו עשה כן היה מגלה כי לא היו לכך סיבות רפואיות".  
(עמ' 7 לחו"ד).

וכן השיב לשאלה בחקירתו:

"ש. התובעת אמרה לך והודתה בגילוי לב שהיא מחפשת עבודה. בתור מומחה תעסוקתי, אם היה בא אליי אדם שאני אמור להכריע בעניין שלו בתביעה, והוא היה אומר לי הפוך ממה שבד"כ אנשים אומרים. במקרה שלנו, למה שלא תקבל



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

באמת את מה שהתובעת אומרת לך – שהיא מנסה למצוא עבודה אבל היא לא יכולה?

ת. היא לא אמרה לי שהיא לא יכולה. אני התרשמתי ממנה כאישה מאוד אינטליגנטית, נבונה, איכותית. היא נראית לי אחת שאם היית נותן לה עכשיו את אותו תפקיד, הייתה עושה אותו.  
(עמ' 59 לפרוטוקול, ש' 25-20).

64. יש לזכור כי ההלכה היא שאין בית המשפט מתפרק מסמכות ההכרעה עת מוגשת לו חוות דעת מומחה (אפילו מומחה מטעמו), וכי הוא הפוסק האחרון בשאלות הרפואיות במחלוקת (ע"א 7617/07 יומה נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 12.10.08), פסקה 5.

כמו כן, רשאי בית המשפט לבור חלקים מחוות דעתו של המומחה (ראו: ע"א 974/91 עמיד, חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה זמורה, פ"ד נ(5) 104 (1997)).  
וכן נכון הדבר לגבי מומחה רפואי: ע"א 2160/90 רז נ' לאץ, פ"ד מז(5) 170 (1993).

65. בענייננו, אין אני מכריע בין חו"ד הרפואיות של הצדדים מבחינה רפואית מקצועית גרידא, אלא מתוך העובדות והראיות שהובאו בפני, אשר סותרות מסקנות של חוה"ד הרפואית מטעם התובעת, ולמעשה מצביעות על כך כי התובעת לא נמצאת באובדן כושר עבודה.

66. בהקשר זה ראוי להפנות לע"א (מחוזי ת"א) 2135/09 ארזואן שמעון חיים נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 3.2.11):

"...כאשר מבקשים לבחון האם מבוטח איבד את כושר עבודתו על מנת לבחון האם הוא זכאי לתגמולים על פי הפוליסה, המבחן אינו תאורטי בלבד, ומקום בו יוכח כי המבוטח ממשיך לעבוד על אף שמומחים רפואיים קבעו כי המבוטח איבד את כושר עבודתו, הרי שלא ניתן לומר כי הוא איבד את כושר עבודתו..." (סעיף 14 לפסק הדין).

כן ראו ע"א (מחוזי ת"א) 1338/07 מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' פאר (פורסם בנבו, 21.1.08).



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

67. בסיפת פרק זה אוסיף: התובעת הפנתה, בסעיף 51 לסיכומיה, למסמכים רפואיים שונים התומכים, לשיטתה, בטענה כי היא מצויה באובדן כושר עבודה. האמור במסמכים אלו מבוסס, בעיקר, על תלונות סובייקטיביות של התובעת, כי היא מתעלפת כמעט כל יום ולא מסוגלת לעבוד (עמ' 96-98 וכן עמ' 100, 115, 123-116 לראיות התובעת).

איני מקבל טענה זו של התובעת משתי סיבות: ראשית, המסמכים אינם בגדר חו"ד רפואיות ועורכיהם לא הובאו לעדות.

שנית, עורכי המסמכים לא קיבלו מידע נכון מהתובעת, בלשון המעטה, והראיות שלפניי מובילות למסקנות הפוכות בדבר אובדן כושר עבודת התובעת, או ליתר דיוק, העדר אובדן כושר עבודה.

68. בסיכומי התובעת כלול טיעון בעניין מכתבי הנתבעת בנוגע לביטול הפוליסה. בסיכומי הנתבעת אין התייחסות לסוגיה זו, ולא בכדי, שכן בכתב התביעה אין כל סעד הנוגע לנושא זה. לפיכך, אמנע מדיון בסוגיה זו.

### אחרית דבר

69. התביעה נדחת. בהתחשב בכלל נסיבות העניין, התובעת תשלם לנתבעת הוצאות המומחה מטעמה והוצאות החוקרים (לפי קבלות), ובנוסף שכ"ט עו"ד בסך של 60,000 ₪.

### פסק דין זה מותר לפרסום בהשמטת שם התובעת.

ניתן היום, ז' אב תשע"ו, 11 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

יעקב שקד, שופט



## בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15-06-35453 אלמונית נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:



הלתיים סגורות